

จงเลือกเสียในวันนี้!

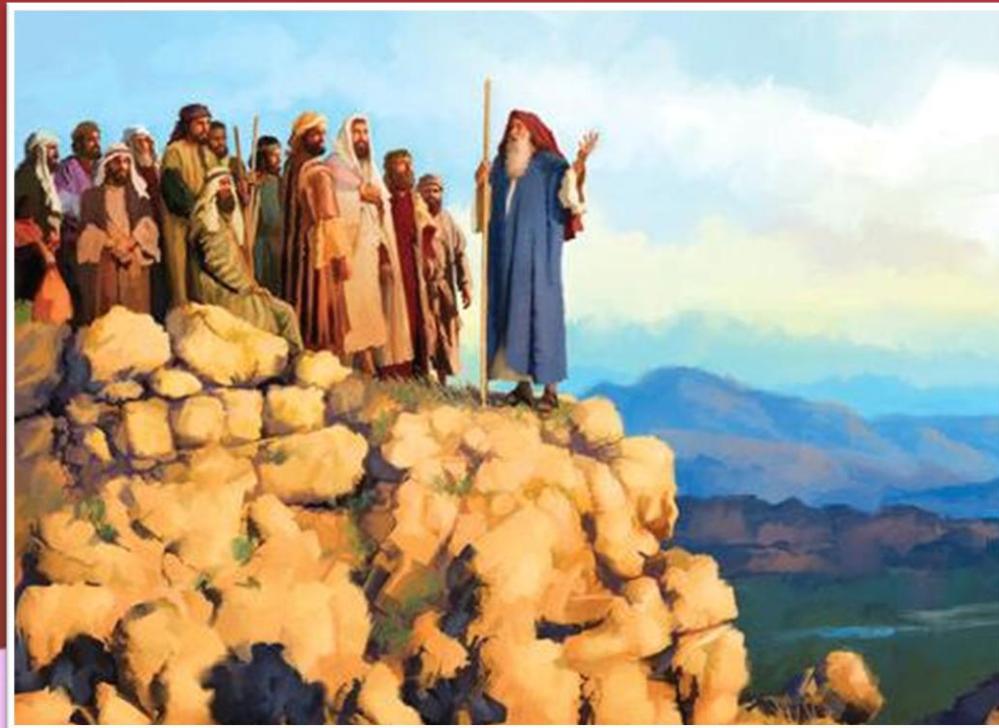
“และถ้าพวกท่านไม่เห็นด้วยที่จะปรนนิบัติพระยาห์เวห์
ท่านก็จงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร จะปรน
นิบัติบรรดาพระซึ่งบรรพบุรุษของท่านปรนนิบัติอยู่ในท้อง
ถิ่นฟากตะวันออกของแม่น้ำ หรือบรรดาพระของคนอาโม
ไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัว
ของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์”

(ยชว. 24:15)

โยชูวารู้สึกว่าวาระสุดท้ายของเขาใกล้เข้ามาแล้ว เขาได้ต่อสู้อย่างกล้าหาญ
เขาได้วิ่งเข้าเส้นชัยแล้ว เขาได้รักษาความเชื่อไว้
เขาสามารถรอคอยมงกุฎแห่งความชอบธรรมของเขาได้อย่างมั่นใจ เช่นเดียวกับ
เปาโล (2 ทิโมธี 4:7-8)

แต่เช่นเดียวกับคาเลบ เขายังคงต้องแน่ใจว่าคนอื่นๆ จะถือคบเพลิงและนำพา
ประชากรของพระเจ้าไปในเส้นทางที่ถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้ เขาจึงรวบรวมผู้คนในเชเคมเพื่อต่ออายุพันธสัญญาแห่งความซื่อสัตย์
และเพื่อเตือนใจพวกเขาให้เลือกชีวิตที่รับใช้พระเจ้า

เรื่องราวนี้พระเจ้าทรงเป็นผู้เขียนขึ้น (โยชูวา 24:1-13)

การเรียกร้องความซื่อสัตย์ (โยชูวา 24:14-15)

การเลือกของประชาชน (โยชูวา 24:16-21)

การรื้อฟื้นพันธสัญญา (โยชูวา 24:22-28)

เรื่องราวที่ดำเนินต่อไป (โยชูวา 24:29-33)

เรื่องราวที่พระเจ้าเขียนขึ้น

“เราได้ยกแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่ได้เหยียบบนนั้น และยกเมืองซึ่งเจ้าไม่ได้สร้างให้แก่เจ้า และพวกเจ้าได้เข้าอาศัยอยู่ในนั้น เจ้าได้กินผลของสวนองุ่นและสวนมะกอก ซึ่งเจ้าไม่ได้ปลูก” (ยชว. 24:13)

สถานที่ที่โยชูวาเลือกไว้สำหรับคำปราชัยสุดท้ายของเขาเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ นั่นคือ เซเคม (ยชว. 24:1)

1. เป็นสถานที่แรกในคานาอันที่อับราฮัมตั้งค่าย (ปฐมกาล 12:6)

2. เป็นสถานที่แรกในคานาอันที่ยาโคบตั้งค่าย (ปฐมกาล 33:18)

3. เป็นสมบัติเพียงชิ้นเดียวที่ยาโคบได้มา (ปฐมกาล 33:19)

4. ยาโคบฝันพระแท่นด้าวมืดที่ครอบครัวของเขายังคงครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น (ปฐมกาล 35:4)

โยชูวาเริ่มต้นด้วยการเล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับ “เทพเจ้าแปลก ๆ” ที่เทราห์ บรรพบุรุษของพวกเขาบูชา (ยชว. 24:2) จากที่นั่น เขาเตือนพวกเขาในมุมมองบุคคลที่หนึ่งถึงทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ: เรารับมา เรานำมา เราเพิ่มพูน เราส่งไป เราโจมตี เรานำออกไป เรานำเจ้าเข้ามา เราช่วยพวกเขาให้พ้น เราทำลายพวกเขา เราไม่ฟังบาลาอัม เราช่วยเจ้าให้พ้น เราละทิ้งพวกเขา เราส่งฝูงเหลือบไป เรามอบแผ่นดินให้เจ้า (ยชว. 24:3-13)

ในเรื่องนี้ ชนรุ่นหลังผ่านไปอย่างไม่มีการแบ่งแยก ซึ่งรวมถึงทุกคนด้วย ผู้ที่ฟังโยชูวามาจาก “ฟากแม่น้ำข้างโน้น” พวกเขาหลงไปยังอียิปต์ พวกเขาจากไปด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่ พวกเขาข้ามทะเล พวกเขายึดครองจอร์แดน พวกเขาครอบครองคานาอัน สิ่งซึ่งพระเจ้าทรงทำกับบรรพบุรุษของพวกเขา พระองค์ก็กำลังทำกับพวกเขาอยู่ และพระองค์จะทรงทำกับเราในปัจจุบัน

การเรียกร้องความสัตย์ซื่อ

“และถ้าพวกท่านไม่เห็นด้วยที่จะปรนนิบัติพระยาห์เวห์ ท่านก็จะเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร จะปรนนิบัติบรรดาพระซึ่งบรรพบุรุษของท่านปรนนิบัติอยู่ในท้องถื่นฟากตะวันออกของแม่น้ำ หรือบรรดาพระของคนอาโมไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์” (ยชว. 24:15)

เช่นเดียวกับที่ยาโคบเชิญครอบครัวของเขาไปฝังพระของพวกเขาก่อนที่จะต่ออายุพันธสัญญากับพระเจ้าที่เบธเอล โยชูวาก็เชิญผู้คนให้ละทิ้งพระของพวกเขาก่อนที่จะต่ออายุพันธสัญญากับพระเจ้า (ยชว. 24:14ข)

พวกเขาต้องเกรงกลัวพระเจ้าและรับใช้พระองค์ “ด้วยความจริงใจและความสัตย์ซื่อ” (ยชว. 24:14ก) สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร?

ยำเกรงพระเจ้า

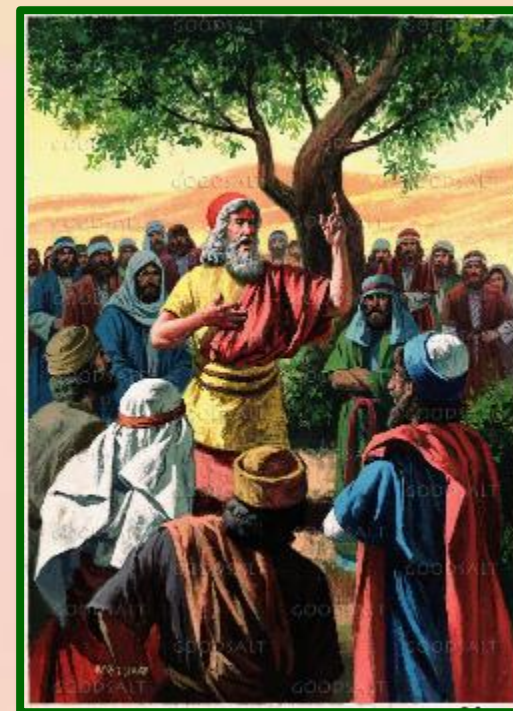
- ❖ การแสดงความเคารพอย่างสุดซึ่งต่อพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้าอย่างหาที่สุดมิได้ และการยอมรับพระองค์เป็นกษัตริย์และพระเจ้าของข้าพเจ้า

รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ

- ❖ การรับใช้ที่ปราศจากตำหนิ (นี่คือคำจำกัดความของสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการถวายบูชาที่ต่อเมื่อมัน “ปราศจากตำหนิ” [สมบูรณ์])

รับใช้พระเจ้าในความสัตย์จริง

- ❖ การสัตย์ซื่อ ใจกว้างใจได้ จงรักภักดี ไม่แบ่งแยก และมั่นคง เพื่อสะท้อนถึงความกตัญญูต่อพระเจ้าในชีวิตสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำในตัวข้าพเจ้า

การเลือกของประชาชน

“ประชาชนจึงตอบว่า “อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลยที่พวกเราจะละทิ้งพระยาห์เวห์ไปปรนนิบัติพระอื่น!” (ยชว. 24:16)

การตอบสนองต่อการเรียกของโยชูวาเป็นอย่างไร (ยชว. 24:16)? ประชาชนทั้งหมดปฏิเสธพระเจ้าของตน และยอมรับว่าพวกเขามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั่นคือ “พระเจ้าของเรา” พระองค์เดียวกับที่ทรงนำทางพวกเขา ทั้งบรรพบุรุษและตัวพวกเขาเอง จนถึงขณะนั้น (ยชว. 24:17-18)

แทนที่จะแสดงความยินดีกับการตัดสินใจของพวกเขา โยชูวากลับให้คำตอบที่ไม่คาดคิดว่า “ท่านทั้งหลายไม่ควรที่จะปรนนิบัติพระยาห์เวห์” (ยชว. 24:19) ช่างน่าผิดหวังเสียจริง!

โยชูวาได้ยืนยันพ่อแม่ของเขาให้คำสัญญาเดียวกันนี้ (อพยพ 19:8) และได้เห็นว่าพวกเขาผิดสัญญาซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นเวลา 40 ปี

การตอบโต้ที่รุนแรงนี้บรรลุลจุดประสงค์ คนรุ่นใหม่ตั้งใจแน่วแน่ที่จะไม่ทำผิดซ้ำอีก (ยชว. 24:21)

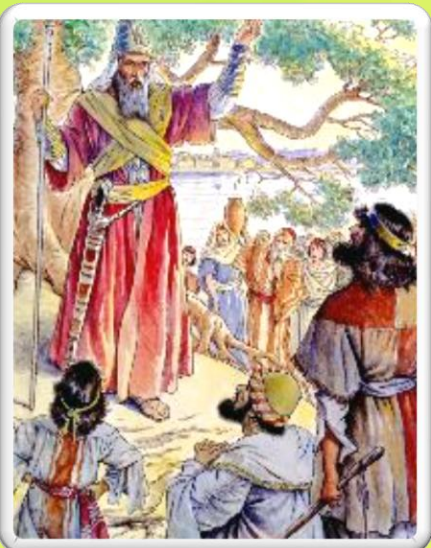

รื้อฟื้นพันธสัญญา

“ดังนั้นโยชูวาจึงได้ทำพันธสัญญากับประชาชน และวางกฎเกณฑ์และกฎหมายให้แก่เขาในวันนั้นที่เมืองเชเคม” (ยชว. 24:25)

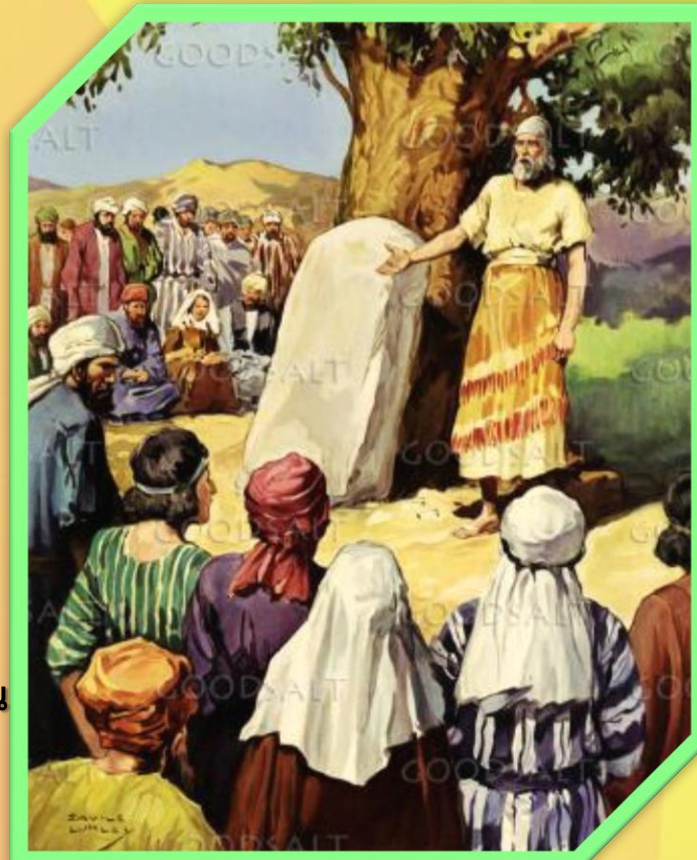
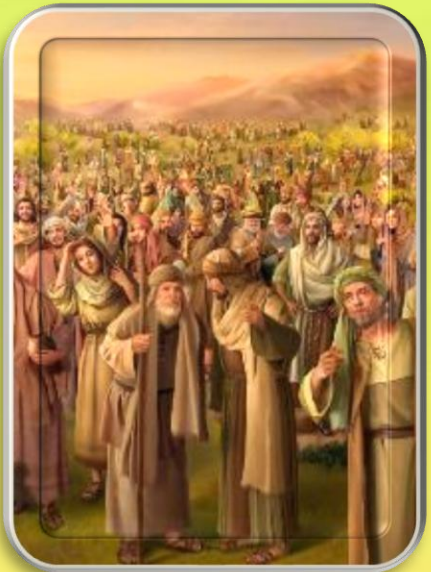
เพื่อสรุปคำปราชัยของท่าน โยชูวาขอให้พวกเขากำจัดเทพเจ้าที่ “อยู่ท่ามกลางพวกท่าน” และหันจิตใจของพวกเขาให้กลับมาหาพระเจ้า (ยชว. 24:23)

เป็นครั้งที่สามที่ประชาชนให้คำมั่นสัญญาว่าจะรับใช้พระเจ้า (ยชว. 24:24) พันธสัญญาได้รับการสัตยาบัน และเช่นเดียวกับโมเสส โยชูวา “ได้ประทานกฎเกณฑ์และบทบัญญัติ” แก่พวกเขา (ยชว. 24:25)

แม้ว่าพันธสัญญากับพระเจ้าจะตั้งอยู่บนความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับพระองค์ และไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ผ่านกฎระเบียบเพียงอย่างเดียว แต่โยชูวาเข้าใจว่าจำเป็นต้องมีสิ่งเตือนใจที่ชัดเจนเพื่อช่วยให้พวกเขาคงอยู่ในพันธสัญญา

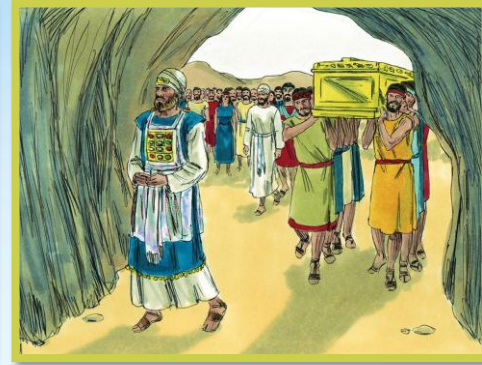
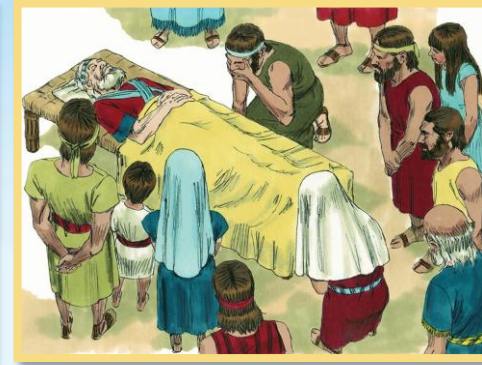
ท่านได้เขียนพันธสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร และสร้างอนุสรณ์สถานขึ้น เป็นศิลาเพื่อเป็นพยานถึงพันธสัญญาที่พวกเขาได้ให้ไว้ (ยชว. 24:26-27)

เรื่องราวที่ดำเนินต่อไป

“คนอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระยาห์เวห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้มีอายุยืนกว่าโยชูวา ผู้ได้ทราบถึงบรรดาพระราชกิจซึ่งพระยาห์เวห์ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล” (โยชูวา 24:31)

หนังสือโยชูวาจบลงด้วยการฝังศพสามครั้ง หนึ่งในนั้นซึ่งพยากรณ์ไว้หลายร้อยปีก่อน คือการฝังศพโยเซฟในมรดกของยาโคบ (ปฐมกาล 50:24-26; ยชว. 24:32)

คนรุ่นใหม่ที่เกิดมาหลังจากอียิปต์ถูกฝังไว้ในทะเลทราย แต่คนรุ่นใหม่จะถูกฝัง “ในมรดกของพวกเขา” พร้อมกับคนที่ยังคงเชื่อสัตย์ในคนรุ่นที่ไม่เชื่อสัตย์ นั่นคือ โยชูวาและเอเลอาซาร์ (ยชว. 24:29-30, 33)

คนรุ่นใหม่นี้ยังคงเชื่อสัตย์ (ยชว. 24:31) แล้วคนรุ่นใหม่ต่อไปละ (ผู้วินิจฉัย 2:10-11)

คนแต่ละรุ่นต้องทำพันธสัญญาของตนเองกับพระเจ้า ความเชื่อของพ่อแม่จะช่วยให้พวกเขาตัดสินใจได้ถูกต้อง แต่การตัดสินใจนั้นเป็นของพวกเขาเอง ให้เราตัดสินใจกันในวันนี้: “ส่วนฉันและครอบครัวของฉัน เราจะรับใช้พระเจ้า” (ยชว. 24:15)

“แม่ทัพของเราผู้ไม่เคยพ่ายแพ้ในศึกใดๆ คาดหวังการรับใช้ด้วยความ
เต็มใจและซื่อสัตย์จากทุกคนที่เข้าร่วมรบภายใต้ธงของพระองค์ ใน
ความขัดแย้งครั้งสุดท้ายที่กำลังดำเนินอยู่ระหว่างกองกำลังฝ่ายดีและ
ฝ่ายชั่ว พระองค์ทรงคาดหวังให้ทุกคน ทั้งผู้รับใช้และผู้เชื่อในพระเจ้า
เข้าร่วม ทุกคนที่เข้าร่วมรบในฐานะทหารของพระองค์จะต้องรับใช้ด้วย
ความจริงใจในฐานะทหารอาสาสมัคร ด้วยสำนึกในความรับผิดชอบอัน
สูงส่งของพวกเขาแต่ละคน”